

محبوبه ابراهیمی

گوشه‌ای از جنایت‌های پیروان عبد الوهاب

اشارة پایه‌های سست و هاییت بنا نهاده شده تا بینادهای استوار اعتقادی اسلام را دریشه کن سازد؛ گواه این ادعائی است که مقتولان به دست وهابیون، تنها مسلمانانی موحد هستند که به یگانگی حق شهادت می‌دهند و محمد(ص) را پیامبر او می‌دانند و فقط به این گاه کشته می‌شوند که به مذهب اختراعی محمد بن عبد الوهاب تن نداده‌اند. این شیوه تندروهایی به ظاهر مسلمان است که در برابر جنایت‌های صهیونیست‌ها در فلسطین و لبنان سکوت اختیار کرده‌اند و در عوض مسلمانان را به جرم زیارت قبر پیامبر اسلام (ص) و توسل به اهل بیت، سر از تن جدا می‌کنند. قتل، غارت، هتك حرمت و شرارت‌های این فرقه ضاله سال‌هاست سایه به سایه مسلمانان را تعقیب می‌کند و با حمایت آل سعود، در جهان ریشه می‌داورد. نوشتار زیر نیم نگاهی است به گوشیای از جنایت‌های این فرقه در قبال مسلمین و به ویژه شیعیان؛

الطباطبائی

حمله و هاییون به کربلا از سال ۱۲۱۶ قمری آغاز شد و تا سال ۱۲۲۵ میلادی یافت. در اولین بورش، امیر سعود در رأس لشکری، شهر کربلا را محاصره کرد و سپاه وی به زور وارد شهر شد.^۴ پیشتر مردم را در بازارها و خیابان‌ها به قتل رساندند، گند روی قبر امام حسین(ع) را ویران کردند و صندوق روی قبر را که از زمرد و یاقوت و جواهرات دیگر زینت یافته بود به غارت برداشتند. لشکر امیر سعود، نزدیک ظهر در حالی از شهر خارج شدند که نزدیک به دو هزار تن از اهالی کربلا را کشته بودند.^۵

وهاییون و هنک حرمت قرآن
در سال ۱۲۱۷ و هاییون به دستور امیر عبدالعزیز، شهر طائف را غارت و خانه‌ها را ویران کردند. جمعی از مردان و زنان مسلمان را لخت و عریان در بیابان‌های طائف رها ساختند. پس از ۱۳ روز که به صورت گدا درآمده بودند، به آن‌ها مشتی ذرت دادند و به شرط وهابی شدن، از کشتنشان گذشتند.^۶ طفل‌های شیرخوار را بر روی سینه مادرانشان سر می‌بریدند و عده‌ای را که مشغول فرآگرفتن قرآن بودند، کشتد.

تاریخ من گوید: خاندان

محمد بن عبدالوهاب
و آل سعود هر دو از بازماندگان بنی اسرائیل و از نظر ریشه‌های خانوادگی از طائفه یهود هستند.

و به پیروانش اجازه داد تا قرآن را مطابق مهم خود تفسیر کنند.^۱

پراواضح است که پیروان و هاییت نیز با تمسک به اندیشه‌ها و اعمال پیشوایان خود، به مبارزه با اعتقادات مسلمین می‌پردازند و در این راه از هیچ جنایتی پروا نمی‌کنند.

پشوانه‌های و هاییت

انتشار افکار انحرافی محمد بن عبدالوهاب در میان قبائل مختلف، از ابتدا با جنگ و سنتیز قوای محمد بن سعود (سرسلسله خاندان سعودی) یاری و حمایت شد. بی‌شک، آل سعود، مهم‌ترین عامل نفوذ دعوت و هایی‌ها هستند که حتی مذهب آن‌ها را مذهب رسمی کشور خود قرار دادند و پس از درگذشت محمد بن عبدالوهاب نیز از هیچ تلاشی در راه گسترش عقاید او دریغ نکردند.

اما به راستی چه انگیزه‌ای سبب شده است تا آل سعود این گونه در جهت تبلیغ افکار و هاییت بکوشد؟ تاریخ می‌گوید: خاندان محمد بن عبدالوهاب و آل سعود هر دو از بازماندگان بنی اسرائیل و از نظر ریشه‌های خانوادگی از طائفه یهود هستند.^۲

بر این اساس می‌توان فهمید که اگرچه حامیان ظاهری فرقه و هایی، آل سعود هستند، ولی قدرت‌های بزرگ‌تری در پس پرده به حمایت از این گروه برخاسته‌اند که مجبورند برای رسیدن به مقاصد شوم خود و تخریب بنیادهای اعتقادی اخرين دین آسمانی، ماسک اسلام بر چهره بندند. این جاست که حکمت سخن پیغمبر اکرم(ص) روشن می‌شود که فرمود: یهود، فربیکارترین مردم علیه مسلمین است.^۳

تخریب بارگاه امام حسین(ع): آغاز هنک حرمت‌ها

مسلک و هاییت را محمد بن عبدالوهاب نجدی (متوفی ۱۲۰۶ق) پدید آورد؛ اما به قطع می‌توان ادعا کرد که اساس اعتقاد و هاییون را آرا و افکار ابن تیمیه تشکیل می‌دهد. ابن تیمیه نیز، تحت تأثیر احادیثی از احمد حنبل، پیشوای حنابلہ (متوفی ۱۲۴۱ق) اعتقادات خود را شکل داده و از پیروان مذهب حنبلی به شمار می‌اید.

به هر تقدیر محمد بن عبدالوهاب در برخی اعتقادات خویش با ابن تیمیه مشترک بود؛ از جمله این که عموم مسلمین را کافر و مشرک می‌پندشت و همه بلاد اسلامی حتی مکه و مدینه را که به تصرف و هاییون در نیامده بود، دارالکفر می‌نامید. همچنین جنگ با مسلمانان و اشغال اماکن مقدس و تخریب شعائر اسلامی را بر پیروان خود واجب می‌دانست. این اعتقادات او پایه‌گذار جنایت‌های کنونی و هاییت در جهان است.

افرون بر این، محمد بن عبدالوهاب به شدت مردم را از زیارت قبر پیامبر(ص) منع می‌کرد؛ به طوری که نقل شده: گروهی از مردم احساء به زیارت قبر پیامبر(ص) رفتند. وقتی شیخ محمد از این امر آگاه شد و نیز شنید که محل عبور آن‌ها از درعیه (مقبر محمد بن عبدالوهاب) است، دستور داد ریش زائران احسایی را بتراشند و در فاصله درعیه تا احساء آن‌ها را وارونه سوار بر مرکب‌ها کنند!

محمد بن عبدالوهاب همچنین از فرستادن صلووات بر پیغمبر، نهی می‌کرد، از شنیدن آن بسیار ناراحت می‌شد و صلووات فرستنده را به شدیدترین وجه مجازات می‌کرد، تا جایی که یک بار به دستور او مؤذن نایبناپیار را که صوت خوشی داشت، به جرم صلووات بر پیامبر(ص) به قتل رساندند.

وی، بسیاری از کتاب‌های مربوط به صلووات بر پیغمبر (مانند دلائل الخیرات، تأییف محمد بن سلیمان جزوی) را سوزاند. همچنین کتاب‌های بسیاری از فقه و تفسیر و حدیث را که با اعتقاداتش مخالف بود به آتش کشید

بدین ترتیب وهابیون تمام آثار مکه غیر از کعبه را ظرف ۳ روز ویران کردند. آن‌ها ۱۴ روز در مکه ماندند و در این مدت مردم را به توبه و اداشتن و از کارهایی مانند توسل و زیارت قبور که به اعتقادشان شرک بود منع می‌کردند. در پی آن سعود دستور داد کتاب‌های محمد بن عبدالوهاب و عقاید او را فرا گیرند و آن‌ها را تدریس کنند.^{۱۰}

غارت اشیای حرم پیامبر (ص) و منع زیارت قبور

وهابی‌ها در سال ۱۲۲۰ تمام اشیای گران‌بهای حرم پیغمبر (ص) را غارت و مردم را از زیارت قبر پیامبر (ص) و ائمه بقیع (ع) بر حذر داشتند. سپس سعود از مردم مدینه پرسید: با قیه‌ای بقیع چه باید کرد؟ و مردم از ترس گفتند باید خراب شود. از این رو وهابی‌ها با کمک مردم مدینه تمام آثار و قبور بقیع را خراب کردند.^{۱۱}

تعرض به کاروان‌های زیارتی و منع زیارت خانه خدا

در سال ۱۲۲۱ وهابی‌ها به سرکردگی سعود به نجف اشرف حمله کردند؛ اما به دلیل مقاومت گروهی از مردم و طلاب دینی به فرماندهی شیخ جعفر کاشف‌الغطاء موفق به محاصره شهر نشدند. آن‌ها در سال ۱۲۲۲ نیز در حمله به نجف ناکام ماندند؛ به همین سبب بار دیگر به مکه و مدینه یورش برداشت و به غارت حجاج بیت‌الحرام و محاصره آن دو شهر مقدس پرداختند.

علاوه بر این در حمله به نجف و کربلا نیز در بسیاری از اوقات متعرض کاروان‌های زیارتی و قبائل شیعی مذهب می‌شدند.^{۱۲}

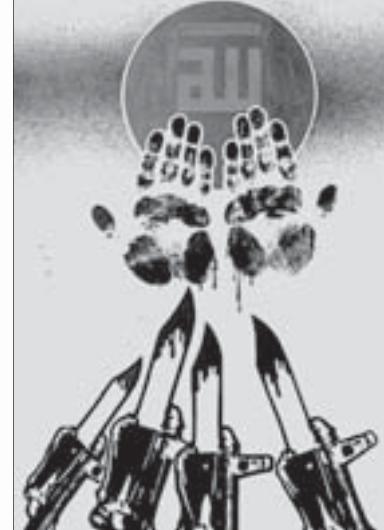
وهابیان کلیه جواهرات و اشیای گران‌بهای حرم مطهر پیامبر (ص) و حرم مطهر ائمه بقیع (ع) را به غارت برداشتند. کاروان حجاج عراقی از سال ۱۲۲۰، کاروان حجاج شامی از سال ۱۲۲۱ و کاروان مصر از سال ۱۲۲۲ توسط وهابی‌ها از حج منع شدند؛ بنابراین برنامه حج از عراق چهار سال، از شام سه سال و از مصر دو سال قطع شد تا این که با سرنگونی نخستین دولت

جمعی از مردان و زنان مسلمان را خلت و عربیان در بیان‌های طائف ره‌اساختند. پس از ۳ روز که به صورت گذاشته شدند، به آن‌ها درآمدند. مشتی ذرت دادند و به شرط وهابی شدن، از کشتن‌شان گذشتند.

وهابیون در طائف و فجایع آن، علمای مکه، حکم به کفر وهابیون دادند. از این رو در هشتم محرم ۱۲۱۸، این فرقه به مکه یورش برده، آن را اشغال کردند. صبح همان روز وهابی‌ها همراه با عده بسیاری از مردم مکه که با آن‌ها بیعت کرده بودند، با بیل و کلنگ به گورستان جنت‌المعلی حمله و گنبدی‌های زیادی از این گورستان و نیز قبور ابوطالب، عبداللطیب و اولاد پیغمبر را خراب کردند.

«خانه حضرت خدیجه را که مدتی مهبط وحی الهی بود، خراب کرده به توالی تبدیل کردند. زادگاه رسول اکرم (ص) را ویران ساخته و به محل خرید و فروش حیوانات تبدیل کردند، که با تلاش افراد صالح و خیر از چنگال وهابی‌ها درآمدند و به کتابخانه مبدل شد. آنان قبه زادگاه پیامبر در معلی، قبه زادگاه علی بن ابی طالب و خدیجه و ابوبکر را ویران و با خاک یکسان ساختند و هنگام تخریب طبل می‌زدند و رقص و آواز خوانی می‌کردند.»^{۱۳}

بعد از غارت خانه‌ها، به دکان‌ها و مساجد رفتند و گروهی را که در حال رکوع و سجود بودند، کشند.^۷

تجاویز به حریم قرآن، به حدی گسترده بود که در شهر بزرگ طائف، تنها سه نسخه از اشیای وهابی سالم ماند. وهابیون در یک اقدام گستاخانه، همه کتب ارزشمند موجود در منطقه را که تعداد بی‌شماری قرآن، تفسیر و کتب حدیث در میانشان بود، پاره‌پاره کردند و به زیر پا انداختند اما با عنایت الهی، همه اوراق قرآن به بالا رفت و حتی یک برگ آن بر زمین نیفتاد، در حالی که از وزش باد خبری نبود.^۸

تخریب قبه زادگاه پیامبر (ص) و حضرت علی (ع)
با انتشار خبر قتل و غارت‌های

بعیع در حال حاضر با روی کار آمدن حکومت وهابیت

منحصر به فرد داشت. همچنین آثار خطی حضرت علی(ع)، ابوبکر، عمر، خالد بن ولید، طارق بن زیاد و برخی از صحابه پیامبر(ص) و قرآن مجید به خط عبدالله بن مسعود در این کتابخانه وجود داشت.^{۱۹}

کشtar حجاج ینم

در سال ۱۳۴۱ وهابیان با حجاج ینمی که خلع سلاح بودند و هیچ گونه دفاعی به همراه نداشتند، روبرو شدند. آنان ابتدا به حجاج امان دادند؛ ولی وقتی در بالای کوه قرار گرفتند و حجاج ینمی در پایین قرار داشتند، دهانه توپ‌ها را به سوی آنان گرفته و تنها دو نفر جان سالم به در برداشتند که جریان کشtar وحشیانه را به آگاهی مردم رسانندند.^{۲۰}

کشtar مردم بی دفاع اردن

در سال ۱۳۴۳، جمعی از وهابی‌ها

خانه حضرت خدیجه را که
مدتی مهبط وحی‌العنی
بود. خراب کردند. زادگاه
رسول اکرم(ص) را
ویران ساخته و به محل
خرید و فروش حیوانات
تبديل کردند. که با
تلاش افراد صالح و خیر از
چنگال و هابی‌ها درآمد و
به کتابخانه مبدل شد

باقر و امام جعفر صادق برداشته و
برداشتند. قبور عباس عمومی پیامبر و فاطمه
بنت اسد مادر امیر المؤمنین را که با قبور
نیز ویران کردند.^{۱۷}

همچنین زادگاه امام حسن و امام
حسین در مدینه، قبور شهدای بدرو و
نیز بیت‌الاحزانی را که حضرت علی(ع)
برای حضرت زهراء(س) ساخته بود
ویران کردند.^{۱۸}

به آتش کشیدن کتابخانه بزرگ
المکتبه العربیه
وهابی‌ها در طول سال‌های جنایات
خود، به تخریب اماكن مقدس مسلمانان
اكتفا نکردن بلکه به سبب قرارداد محمد
بن عبد الوهاب با انگلستان، به تخریب
اماكن فرهنگی نیز دست زدند.

یکی از کارهای دردنگ که وهابیت
در این راستا مرتکب شد، آتش زدن
کتابخانه بزرگ «المکتبه العربیه» بود که
بیش از ۶۰ هزار عنوان کتاب گرانقدر
کم نظیر و بیش از ۴۰ هزار نسخه خطی

سعودی در سال ۱۲۲۴، مدینه منوره و
مکه معظمه از وجود وهابیان پاک و
حج آزاد شد.^{۱۳}

کشtar زنان و کودکان بی‌گناه و زائران حرم سیدالشہدا (ع)

در سال ۱۲۲۵ وهابی‌ها به
فرماندهی عبدالله بن سعود با یورش به
سرزمین حوران واقع در خاک سوریه،
دارایی مردم را به تاراج برداشتند، غلات
آنها را سوزانندند، انسان‌های بی‌گناه را
کشتند، زنان را اسیر و کودکان را به قتل
رسانندند.

در همان سال بار دیگر نجف اشرف
و کربلا معلی را محاصره کرده، دست
به راهزنی زدند. از جمله زائرانی را
که از زیارت حرم حضرت سیدالشہدا
(ع) در نیمه شعبان باز می‌گشتند، مورد
هجوم قرار دادند و حدود یکصد و
پنجاه نفر از عرب و غیر عرب را به
شهادت رسانندند.^{۱۴}

قتل عام حجاج مصری در منی

در سال ۱۳۴۳ وهابی‌ها بار دیگر قبه
ابن عباس و دیگر قبور طائف و قبرهای
عبدالمطلب، ابوطالب و حضرت خدیجه
همسر پیامبر (ص) و زادگاه حضرت
زهراء(س) و همه شعائر اسلامی مکه را
ویران کردند.^{۱۵}

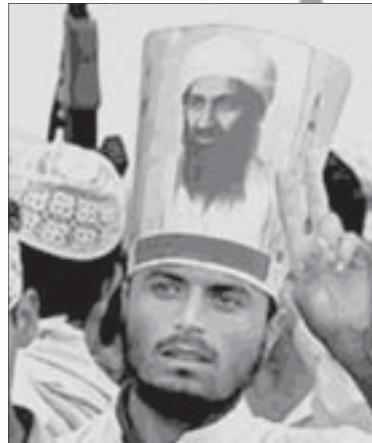
در آن سال برنامه حج تعطیل شد.
در سال ۱۳۴۴ وهابیان برخی از اعمال
حجایان مصری در منی را حرام دانستند
و عده‌ای از آنها را کشتند.^{۱۶}

تخرب قبور ائمه بقیع (ع)

در سال ۱۳۴۴، وهابیون پس از
اشغال مکه، به مدینه روی آوردند و
پس از محاصره و جنگ با مدافعان
شهر، آن را اشغال نمودند. قبور ائمه
بقیع و دیگر قبور همچون قبر ابراهیم
فرزند پیامبر و زنان آن حضرت، قبر
ام البنین مادر حضرت عباس، قبه عبدالله
پدر پیامبر(ص)، اسماعیل پسر امام
جعفر صادق و قبه همه صحابه و تابعین
را بدون استثنای خراب کردند.

ضریح فولادی ائمه بقیع را که در
اصفهان ساخته و به مدینه حمل شده
بود، از روی قبر حضرت امام حسن
مجتبی و امام زین‌العابدین و امام محمد

WAHHABI

پشت بامها به رگبار بستند و اهالی شهر مزار شریف را قتل عام کردند؛ سپس با هجوم به بیمارستان‌ها، بیماران شیعه را روی تخت‌ها به شهادت رساند.

در سنگچارک و بامیان و بروان و کاپیسا، شکم بانوان حامله شیعه را پاره می‌کردند و جنین آنان را بیرون کشیده و سر می‌بریدند.^{۲۴}

در عاشورای ۱۲۶۷ شیعیان قندهار در حسینیه‌ها سرگرم عزاداری بودند که ناگهان وهابیان جنایتکار باسلحه هجوم آوردند و عده فراوانی از شیعیان بی‌دفاع را به فجیع ترین وضع به قتل رساندند.^{۲۵}

وهابیت و انفجار در اهواز

در جریان دستگیری عوامل بمب‌گذاری‌های پیاپی سال ۱۳۸۴ در اهواز، روشن شد که از مجموع ۴۶ دستگیر شده، ۴۴ نفر دارای عقاید وهابیت هستند. بر اساس اطلاعات موثق، این عده از سوی اسرائیل، امریکا و انگلیس حمایت می‌شدند و از عوامل وهابیت در ایران بودند.^{۲۶}

انفجار بزرگ در مسجد تاریخی برآث در عملیات انتحاری هجدهم فروردین ۱۳۸۵ در مسجد تاریخی

در همان سال بار دیگر نجف اشرف و کربلا معلی را محاصره کرد. دست به راهزنی زند. از جمله زائرانی را که از زیارت حرم حضرت سیدالشهدا (ع) در نیمه شعبان باز می‌گشتند، مورد هجوم قرار دادند و حدود یکصد و پنجاه نفر از عرب و غیر عرب را به شهادت رساندند.

براثای بغداد، بیش از ۶۹ نفر کشته و ۱۳۰ نفر زخمی شدند.^{۲۷}

انفجار در حرمین عسکریین

در ۲۳ خرداد ۱۳۸۶ تروریست‌های تکفیری با بمب‌گذاری در حرمین عسکریین، گنبد و بارگاه حرمین در سامرا را ویران کردند و داغ دیگری بر دل شیعیان نهادند.

تکوار فاجعه کربلا، در کربلا

در عاشورای ۱۴۲۵ گروه وهابی القاعده با انفجارهای متعدد در کربلا باعث شهادت تعداد بسیاری از عزاداران از جمله زن و کودک شد.

کشتار عزاداران امام موسی کاظم(ع)

در ۲۵ ربیع‌الثانی ۱۴۲۶ مصادف با شهادت امام موسی کاظم(ع) وهابیون با پخش غذاهای مسموم در اطراف حرم آن امام (ع) و نیز انجم انفجارهای متعدد در کاظمین بین صفوف عزاداران امام موسی کاظم(ع)، باعث شهادت ۱۵۰۰ نفر از شیعیان عزادار شدند.

یکی از کارهای

دردنگ که وهابیت در این راستا مرتکب شد، آتش زدن کتابخانه بزرگ «المکتبة العربية» بود که بیش از ۶۰ هزار عنوان کتاب گرانقدر کم نظیر و بیش از ۴۰ هزار نسخه خطی منحصر به فرد داشت.

جنایت‌های طالبان و هابی در افغانستان

در اوخر سال ۱۳۷۲ شمسی گروهی وهابی به نام طالبان در افغانستان وارد صحنه نبرد شدند که از سوی عربستان و امریکا حمایت می‌شدند. در شهریور ۱۳۷۵ کابل را تصرف کردند و به کشتار مسلمانان شیعی پرداختند. در ۱۷ مرداد ۱۳۷۷ زنان و مردان و کودکان را از

ناگهان به اردن یورش بردند و مردم بی‌اطلاع «ام‌العمد» و همسایه آنان را مورد هجوم قرار دادند. آنان مردان و زنان بی‌گناه را کشتن و غارت کردند. اما طولی نکشید که با رانده شدن برخی و اسارت عده‌ای دیگر، عقب‌نشینی کردند که الیه اسیران وهابی به فرمان انگلیس آزاد شدند. در سال ۱۳۴۶ وهابیان دوباره با سپاهی مشکل از سی هزار نفر به اردن حمله کردند و قتل و غارت و خونریزی شدیدی به راه انداختند.^{۲۸}

حمله خونین مکه

عملی وهابی رژیم آل سعود در چهارم ذی‌الحججه ۱۴۰۷ (مرداد ۱۳۶۶ش) هزاران نفر از حجاج بیت الله الحرام را به جرم سر دادن فریاد برایت از مشرکین در مکه به خاک و خون کشیدند که بر این اساس در ایران سه روز عزای عمومی اعلام شد.

بی‌شک، مطالعه مشاهدات حجاج حاضر در این واقعه تلخ می‌تواند بیانگر عمق جنایات وهابیت باشد که به نمونه‌ای از آن اشاره می‌شود: «با چشم خود دیدم که سعودی‌های کشیف، بی‌شرمانه و بی‌رحمانه با عصای معلومین با دو دست محکم به صورت زن‌ها می‌کوییدند و نقش بر زمین می‌کردند. ای کاش به زدن تنها قانع بودند. وقتی خانمی بر روی زمین می‌غلطید، نفر بعدی با هر وسیله‌ای که در دست داشت به مغز نیمه جان او می‌کویید تا از دنیا برود.^{۲۹}

جنایت‌های سپاه صحابه

در سال ۱۹۷۹ میلادی، گروه تروریستی سپاه صحابه در پاکستان تشکیل شد که عوامل آن وهابی هستند و تاکنون هزاران شیعه مظلوم و بی‌گناه را به جرم دفاع از ولایت اهل بیت(ع) به شهادت رسانده است.

ادبیات

۵. محمدباقر حسینی زفرهای اصفهانی، قصه عجیب استعمار، دارالشیر قم، چاپ اول، بهمن ۱۳۷۸، ص ۱۱۸.
۶. سیدمحمدحسن قزوینی، پیشین، ص ۳۲.
۷. محمدباقر حسینی زفرهای اصفهانی، پیشین، ص ۱۱۲.
۸. ایوب صبری پاشا، تاریخ و هایان، ترجمه علی اکبر مهدی پور، نشر طوفان، چاپ اول، پاییز ۱۳۷۷، ص ۶۲.
۹. پایگاه اطلاع رسانی مرکز استناد انقلاب اسلامی: www.irdc.ir.
۱۰. سیدمحمدحسن قزوینی، پیشین، ص ۳۷.
۱۱. همان، ص ۴۰.
۱۲. علی اصغر فقیهی، تاریخ و عقاید و هایان، ص ۳۰.
۱۳. salaf.blogfa.com.
۱۴. سیدمحمدحسن قزوینی، پیشین، ص ۴۳.
۱۵. همان، ص ۵۵.
۱۶. salaf.blogfa.com.www.
۱۷. همان، ص ۵۶.
۱۸. پایگاه اطلاع رسانی مرکز استناد انقلاب اسلامی، www.irdc.ir.
۱۹. اعيان الشیعه، ج ۲، ص ۷۲.
۲۰. salaf.blogfa.com.www.
۲۱. همان.
۲۲. روزنامه جمهوری اسلامی، ۱۱ آذر ۱۳۶۶، خاطرات سید رضا موسی کاظمی محمدی از نایین.
۲۳. salaf.blogfa.com.www.
۲۴. محمد سلطان الواقعین، شب های پیشاور، ج ۱، تحقیق: عبدالرضا درایتی، انتشارات دلیل، چاپ اول، پاییز ۱۳۸۵، ص ۳۴۶.
۲۵. news.irwww.aftab.
۲۶. روزنامه ایران، ۱۹ افروزدین ۱۳۸۵، صفحه بین الملل.
۲۷. www.fardanews.com.
۲۸. www.shia-news.com.
۲۹. www.jahannnews.com.

نمایندگان تمام دولتها و ملت های اسلامی اداره شود، به ملک شخصی خود و آل سعود تبدیل کرده و حج را دستمایه اهداف شوم خویش نموده اند؛ آنها کتاب هایی را با نام علامه عسکری و آیت الله جعفر سبحانی در مدینه و بقیع توزیع می کنند^{۲۹} در حالی که این

بزرگواران صاحب این تالیفات نیستند! موسم حج را به تایم تبلیغاتی خود مبدل کرده اند و به نشر افکار انحرافی خویش می پردازنند. کتب ضاله علمای خود را رایگان در میان حجاج توزیع می کنند؛ تا جایی که فقط در حج سال ۱۳۸۱، ۵۵ میلیون و ۶۸۵ هزار جلد کتاب به بیست زیان زنده دنیا را در میان زائران خانه خدا توزیع کردن. جنایتهای فرهنگی و هایاپون به حدی است که در این مجال نمی گنجد.

اما آنچه حائز اهمیت است این که نسل متعصب و متجرج و هایابی که همه مسلمین غیر از خود را مشرک و جان و مالشان را مباح می دانند، رو به زوال هستند و قشر معتدلی از این فرقه در حال ظهر است؛ قشری که با تسليط بر ابزار مدرن و اطلاعات گسترد جهانی، برای نفوذ در میان مسلمانان و ایجاد تفرقه می کوشد. بی شک خطر این گروه بیش از طیف گذشته است، چرا که «با پنهان سر می برند».

باشد که مسلمین، هوشیارانه متوجه خطرات این فرقه انحرافی باشند و این مانع اتحاد و انسجام اسلامی را از پیش پای خود بردارند.

پی نوشت ها

۱. رک: سیدمحمدحسن قزوینی، فرقه و هایابی و پاسخ شبهات آنها، ترجمه علی دوانی، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ سوم، زمستان ۸۶
۲. علامه محمدحسین کاشفقطاء، تگاهی به پناههای و هاییت، ترجمه محمدحسین رحیمان، دفتر نشر الهادی، چاپ اول، پاییز ۷۶، ص ۱۸.
۳. بخار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۸۴.
۴. سیدمحمدحسن قزوینی، پیشین، ص ۳۲.

وهابی هادر طول

سال های جنایات

خود، به تحریب اماکن

قدس مسلمانان

اکتفا نکردن بدیله

سبب قرارداد محمد

بن عبدالوهاب با

انگلستان، به تحریب

اماکن فرهنگی نیز

دست زدند.

یک هفته پس از انفجار در سامر، علمای و هایابی از جمله شیخ عبدالرحمان براک، شیخ ممدوح العربی، دکتر ناصر العمر، این جبرین، و نیز مفتی و هایابی کویتی ها فسوای نابودی دیگر ضریح ها در عراق به ویژه ضریح سید الشهداء^{۲۷} را صادر کردن.

حمله و هایان افراطی به حجاج

بحرینی

در مهر ماه ۱۳۸۶ گروهی از و هایان تندره با کمین در کوچه های اطراف مسجد الحرام پس از مشاهده مبنی بوس شیعیان بحرینی با خرد شیشه های تیز و برنده به سوی حجاج شیعه یورش بردن و اقدام به فحاشی و به زیان آوردن القابی چون شیعیان سگ صفت

کافر و دهها فحش دیگر کردن.

آنچه بیان شد، تنها گوشاهی از جنایات هایی است که و هاییت در طول حیات چند صد ساله خود به پیکره شیعه روا داشته و از آنها هدفی جز نابودی اسلام و تشیع را دنبال نمی کند. در بیان جنایات این فرقه ضاله همین بس که کعبه، قبله مسلمین، را که باید توسط